

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

Teatre Jove a la Sala Beckett (Teatre fet per joves)

del 16/01/14 al 25/01/15

Programa:

Espectacles

Els malnascuts (Sala Beckett)

Collectivus

de Marta Aguilar

Del 16/01/15 al 18/01/15

Cia. La Peleona (Barcelona)

L'efecte perfecte

de Carla Torres

Del 20/01/15 al 23/01/15

Cia. P14 de la Volksbühne (Berlín)

La roulotte (Der Wohnwagen)

de Rémi Pradère i Max Grosse Majench

Direcció: Rémi Pradère

Una proposta del P14 de la Volksbühne

Del 24/01/15 al 25/01/15

Activitats relacionades

El teatre i la seva relació amb el públic

Taula rodona

23/01/2015

Al Goethe Institut de Barcelona

Sobre Teatre Jove a la Sala Beckett:

Quan l'any 2011, a la Sala Beckett, vam decidir acollir, adoptar... -digueu-n'hi com vulgueu-, un grup de joves (aleshores joveníssims) que ens demanaven, únicament, un espai i unes hores per poder assajar i provar projectes teatrals propis, els vam dir que sí per diverses raons:

Una: perquè ens va encantar el nom (El bigoti de Nietzsche) amb el qual havien batejat el seu grup. Dues: perquè en aquella època, des de la Sala Beckett i conjuntament amb el Goethe Institut de Barcelona, tiràvem endavant diverses iniciatives en relació a la promoció d'un "teatre jove" del qual sentíem que Barcelona n'està orfe o necessitada i que, en certa manera, respondria a un model que a Alemanya ja fa temps que existeix i que té a veure, més que res, en confiar en la capacitat creativa i comunicacional de la gent jove, en els temes i situacions que més els preocupen, i en les seves pròpies maneres d'abordar aquests mateixos temes. I tres: perquè consideràvem que a la Sala Beckett li calia relacionar-se amb gent jove per vampiritzar-ne l'energia i embrutar una mica la plana d'una programació i unes maneres de fer potser una mica massa rutinàries i estandaritzades.

Han calgut pocs anys perquè el temps ens demostrés que l'aposta era encertada. Aquell grup d'"ingènues criatures il·lusionades" no ha fet més que complicar-nos l'existència temporada rere temporada, dia rere dia, amb idees, projectes i iniciatives a les quals ens hem vist "obligats" a donar forma i a convertir en activitat pròpia.

Han canviat de nom (entre altres coses perquè a l'Espai Fontana, de Gràcia, encara existeix l'associació que amb aquest nom originà el grup), han consolidat un projecte i han marcat, sense ni ells saber-ho, una manera de concebre els Laboratoris de Creació de l'Obrador de la Sala Beckett. Tenen un equip de coordinació propi, format per quatre o cinc persones, però tal i com dicten les noves maneres de treballar i de concebre la creació en general, renoven amb regularitat els equips creatius de dalt a baix, per abordar cada nou projecte. Recelen del perill de convertir-se en una unitat de producció fixa i regularitzada, i s'estimen més autoreconèixer-se com un laboratori creatiu dinàmic i elàstic, que té com a objectiu final mostrar el resultat de la seva recerca artística en el context de la programació regular d'una sala de teatre professional.

I aquest és el compromís de la Beckett: acollir en l'àmbit del nostre Obrador els successius laboratoris creatius que aquests "Malnascuts" ens proposin, i mostrar-ne el resultat en el context de la programació regular de la Beckett.

I ja ens ho trobarem! De fet, ja ens ho estem trobant i gràcies Malnascuts!

Toni Casares

Director de la Sala Beckett/

Obrador Internacional de Dramatúrgia

Collectivus

de Marta Aguilar

Els malnascuts (Sala Beckett)

del 16/01/15 al 18/01/15

Sinopsi:

La vida es como un juego. Cada uno recibe sus cartas y cada uno las juega cómo puede o cómo sabe o cómo le dicen. Aunque el azar aceche, se puede dominar el juego y dar un giro a la partida. Bruno tiene un plan y está decidido a llevarlo a cabo. Para ello necesita a cinco desgraciados. ¿Están destinados a serlo para siempre?
¿Por qué deciden ir con él? Porque escucha.
¿Qué esconde Bruno?

Presentació de l'autora:

Collectivus es una historia de superación. Es la historia de seis jóvenes hoy y aquí. Iguales y diferentes. Jóvenes que viven en una sociedad individualista donde reinan el sexo y el consumo. Jóvenes que se sienten solos rodeados de pantallas y que muchas veces (cada vez más) pagan por ser escuchados. Las redes sociales, en las que normalmente se cuenta lo bueno, se han convertido en un nuevo elemento de estrés (del inglés stress, significa tensión y no recuerdo haberla oído de niña) que ya tiene nombre: FOMO (*Fear of Missing Out*). “FOMO o miedo a perderse algo” es un miedo social que siempre ha existido: la exclusión. Saber que tus colegas van a hacer algo o que tienen algo entre manos mejor que tú, agobia. Gracias a los *smartphones* y a la ubicuidad e instantaneidad de las redes sociales, ese miedo se ha convertido en algo habitual. Para no sentirse excluidos, estos jóvenes necesitan formar parte de un grupo. La duda y la autodestrucción son sus compañeras de viaje y bajan al infierno buscando un sentido o dejándose llevar, a veces, por paraísos artificiales. Sufren desequilibrios, muchos diagnosticados, que intentan arreglar cómo pueden o cómo saben o cómo les dicen.

Yo quiero hablar de lo que sé, de lo que veo y de lo que me interesa. Me interesan las relaciones humanas. Me interesa la historia de seis jóvenes en un momento crucial de sus vidas, sus ocupaciones y sus preocupaciones. Me interesa escucharles, vivir y sentir con ellos. Y sobre todo, me interesa darles una oportunidad y confiar en ellos porque no todo está perdido.

Abrazando el sentido del humor, pero teniendo en cuenta que “ya pasó, ya he dejado que se empañe la ilusión de que vivir es indoloro”, como dice Jorge Drexler, hablamos de la escucha, la infancia, los recuerdos, la educación, la familia, el trabajo, las presentaciones (cuando el qué eres se confunde con el qué haces), la dependencia, el sexo, las drogas, la amistad, las palabras, las clases sociales, el juicio, la procrastinación, la creación, la culpa, la comunicación, el autoengaño, el suicidio, la manipulación, el amor, los sueños... para acabar en clave Tarantino.

Ojalá sea de vuestro interés la segunda obra “malnascuda”, de creación colectiva y cocida a partir del trabajo de improvisación con los actores y llevada por los hilos de la dramaturgia y la dirección. El proceso arranca de una metodología de trabajo muy precisa que aprendí con Alfredo Sanzol, al que aprecio muchísimo y le tengo una inmensa gratitud.

Marta Aguilar Ramos

Els malnascuts:

Què són Els malnascuts

Els malnascuts és una plataforma creada des de la Sala Beckett per posar en contacte joves interessats en la creació d'un projecte escènic i oferir-los les eines i l'espai per dur-lo a terme.

El projecte d'Els malnascuts sorgeix de la necessitat d'un grup de joves interessats en la pràctica teatral que, amb la voluntat de dur a terme projectes de recerca artística amb el màxim rigor i profunditat, contacten amb la Sala Beckett per tal que els aculli en el marc

de les activitats del seu Obrador.

L'estructura i funcionament d'Els malnascuts prova d'imitar la dels grups de teatre jove de les sales berlineses. A Berlín, totes les grans sales de teatre tenen un grup de teatre obert, supervisat per un pedagog teatral, pel qual cada temporada passen joves que munten espectacles que s'estrenen al mateix teatre al qual pertanyen. Els joves que hi participen ocupen tots

els rols d'una creació teatral per acabar fent una peça pròpia. Concretament, el grup amb que s'emmiralla Els malnascuts és el P14 de la Volksbühne de Berlín.

Després que quatre joves tinguessin l'oportunitat de conèixer el funcionament d'aquest grup, van proposar a la Sala Beckett d'emprendre el mateix camí. Així doncs, l'Alba Saez Piñol (20 anys), l'Elena Martín Gimeno (22), el Guillem Barbosa Pérez (20) i l'Anna Serrano (22), amb l'enllaç a Berlín de Max Grosse Majench, coordinen aquesta plataforma.

Per preparar una proposta artística, els membres integrants d'Els malnascuts fan una convocatòria pública per a persones d'entre 16 i 30 anys, professionals i no professionals, que tenen ganes de treballar de manera compromesa i seriosa en totes les etapes d'un projecte escènic que naixerà, es desenvoluparà i s'estrenarà a la Sala Beckett.

El primer resultat del projecte es va poder veure a la Sala Beckett del 19 al 21 de juny de 2014, després de tot un any d'experimentació i de preparació. L'espectacle *Els malnascuts* va ser un text de Pablo Macho Otero amb direcció de Txiki Blasi.

Enguany, Els malnascuts han tornat a obrir una nova convocatòria per a joves que vulguin ser part d'un nou espectacle que s'estrenarà al llarg de 2015.

La proposta Teatre Jove a la Sala Beckett s'emmarca en la col·laboració d'Els malnascuts amb amb el P14 de Volksbühne i dels textos teatrals que Marta Aguilar i Carla Torres han treballat amb la companyia Els malnascuts.

Fitxa artística:
Collectivus
de Marta Aguilar
Els malnascuts (Sala Beckett)
del 16/01/15 al 18/01/15

Dramatúrgia i direcció: Marta Aguilar

Repartiment:

Bruno: Eloi Sánchez

Javi: Pol Nubiala

Ferran: Raül Ferré

Lisa: Júlia Molins

Sònia: Marina Prados

Violeta: Helena Guilera

Escenografia i vestuari: Oriol Guanyabens i Gemma Moreno Asso

Il·luminació: Clàudia Barberà i Pau Torres

So: Pau Matas

Coreògraf: David Marín

Cos, consciència i creació: Raimundo Morte

Fotografia: Clàudia Serrahima

Audiovisuals: Clàudia Barberà i Pau Torres

Poesia: Luca Leonardi

Assistència a la dramatúrgia: Equip de *Collectivus*

Ajudanta de direcció: Laura Pons

Agraïments: Joan Colomo i Sixto Paz Produccions

Durada: 1 h 30m

Coordinació d'Els Malnascuts: Guillem Barbosa, Max Grosse Majench, Elena Martín, Alba Saez i Anna Serrano

Horaris: Divendres a les 21.30h. Dissabte i diumenge doble funció, a les 18h i a les 21h

Aquest espectacle funciona pel sistema de “taquilla inversa”: l'espectador decideix el preu després de veure la funció. Reserva d'entrades:

reserves@salabeckett.cat

Una proposta d'Els malnascuts, el laboratori de creació jove de la Sala Beckett

L'efecte perfecte **de Carla Torres** **La Peleona (Barcelona)** **del 20/01/15 al 23/01/15**

Sinopsi:

Què passaria si un bon matí ens adonéssim que els adults han desaparegut? Aquest és el punt de partida de *L'efecte perfecte*, a partir del qual un grup de nois es troba per intentar esbrinar què ha passat. I aleshores comença el joc. Un desconegut afirma que té els adults i desafia els nostres protagonistes. Per què ho fa? Què espera d'ells? A *L'efecte perfecte* res no és el que sembla... i no et pots confiar de ningú.

Presentació:

L'embrió de *L'efecte perfecte* neix l'any 2010 a partir d'un seminari que vaig impartir per a adolescents. La idea era crear un text dramàtic que tingués com a únics protagonistes una colla d'adolescents. Volia escriure alguna cosa que suposés un repte, una peça que engresqués la gent jove, tant els actors que la interpretarien com el potencial públic receptor. Aquí va ser on em vaig adonar de la necessitat d'escriure una peça així. En la situació actual, l'objectiu d'arribar als més joves i crear un nou públic emergent em sembla més important que mai.

Per abordar aquesta empresa necessitava escriure alguna cosa que els atragués i que tingués un codi proper a ells. Per aquest motiu, em va semblar bona idea que la història tingués tocs cinematogràfics, un punt de "teatre de gènere" que els pogués semblar atractiu. El resultat és *L'efecte perfecte*, una obra a mig camí entre el suspens i la ciència ficció que, a partir d'un plantejament teatral dinàmic i lúdic, pretén remoure la consciència de l'espectador plantejant-li algunes qüestions morals sobre l'educació, l'ambició i l'exigència. **Carla Torres**

Fitxa artística:

L'efecte perfecte de **Carla Torres** **La Peleona (Barcelona)** del 20/01/15 al 23/01/15

Autora i directora: Carla Torres

Intèrprets:

Laura: Elena Martín

Joan: Guillem Barbosa

Rita: Marta Cañas

Mariona: Ana Díez

Klaus: Alecs Guixà

Espai escènic: Anna Díez

Assessora d'espai escènic: Silvia Delagneau

Disseny de llums: Lluís Serra

Espai sonor: Alfredo Tarrés

Moviment escènic: Vero Cendoya

Locucions: Albert Bernat

Fotografia: Nicolás Jódar

Vídeo: Quique Nubiala i Elena Martín

Ajudant de direcció: Elena Weiss

Producció: Quique Nubiola

Agraïments: Eòlia, La Virguerria, Max Grosse, Els Malnascuts, Sala Beckett, P14, Vanesa Unzalu-Troya i Fundación SGAE

Durada: 70 minuts

Horaris: De dimarts a dijous, a les 21.30h. Divendres doble funció, a les 20h i a les 22h

Preus: 10€ preu de venda anticipada fins el dia de l'estrena. 12€ preu general a partir del dia de l'estrena. www.salabeckett.cat

Una producció de **La Peleona Companyia de Teatre**

La roulotte ***(Der Wohnwagen)*** de **Rémi Pradère i Max Grosse Majench** **Una proposta del P14 de la Volksbühne** *del 24/01/15 al 25/01/15*

Sinopsi:

S'hi freguen restes de cervesa, s'hi versifiquen versos, es bufeteja, es destorba, s'hi té esperança, s'hi beu cafè americà, s'hi menja, s'hi seu, s'hi convida, s'hi eixuguen llàgrimes, s'hi beu cafè italià, s'hi perd el valor, s'hi mira un noi –Comprem una roulotte?–, s'hi venen roses, s'hi balla al voltant de noies, s'hi beu alcohol d'alta graduació, s'hi menja molt, s'hi balla al voltant de nois, s'hi pidola, s'hi fan petons, s'hi saluda, s'hi té vergonya, s'hi beu i s'hi beu, hi sona música, s'hi troba el valor.

Allà on tots els drames són a casa: en un bar.

Presentació:

D'on surt *La roulotte (Der Wohnwagen)*? En primer lloc, cal explicar que, en alemany, "roulotte" es diu "Wohnwagen". És una paraula composta a partir de "wohn", viure, i "wagen", que és una paraula que pot significar o bé vehicle, o bé atrevir-se. Aquests dos conceptes són l'arrel del conflicte entre la parella de protagonistes: ella vol moure's i viatjar i descobrir món, mentre que l'altre dóna importància a les petites coses del dia a dia. *La roulotte* és fruit del projecte pedagògic-teatral del teatre berlinès Volksbühne am Rosa-Luxemburg-Platz. Aquest projecte és el grup jove P14. Va passar que nosaltres dos tenim una idea concreta de teatre que no veïem representada en els teatres berlinesos. Així que vam demanar a la Vanessa, que porta el P14: "Podem fer una obra de teatre?" I ella ens va dir que sí. I volíem parlar sobre l'amor. El nostre punt de partida va ser la pel·lícula *Revolutionary Road* de Sam Mendes. El resultat, però, poc hi té a veure. Això no és Hollywood ni són els anys 60. És Berlín, és teatre i és ara. **Rémi Pradère i Max Grosse Majench.**

El projecte P14:

El grup P14 porta anys oferint a persones de més de 14 anys la possibilitat de dedicar-se a fer teatre. La coordinadora del P14 és Vanessa Unzalu-Troya, pedagoga teatral. La pedagogia teatral tracta d'apropar la institució del Teatre a la ciutat i a la seva gent. Vanessa descriu el P14 com un col·lectiu àcrata en el qual els impulsos dels seus membres són absorbits pel grup amb la finalitat de crear una obra i presentar-la al públic de la Volksbühne. La idea és que cadascú s'ocupi d'allò que més li agradi: llums, direcció, interpretació, etc. Només hi ha dues normes. Primera: equivocar-se està permès! Segona: crear teatre propi a qualsevol preu treballant en un ambient inspirador, ben a la vora de professionals.

Fitxa artística:

La roulotte

(Der Wohnwagen)

de **Rémi Pradère i Max Grosse Majench**

Una proposta del P14 de la Volksbühne
del 24/01/15 al 25/01/15

Autors: Rémi Pradère i Max Grosse Majench

Traducció per als subtítols: Max Grosse Majench

Supervisió de la traducció: Dietrich Grosse i Montse Majench

Direcció: Rémi Pradère

Intèrprets:

Uwe (Àngel): Julius Brauer

Dimoni: David Thibaut

Fada bona: Marie Rozoum

Bruixa: Fanny Wehner

Enamorat: Max Grosse Majench

Enamorada: Marlene Knobloch

Escenografia: Katharina Grosch

Vestuari: Franziska Schmittlein

Disseny d'il·luminació: Leander Hagen

Vídeo: Max Grosse Majench

Fotografia: Katharina Grosch

Ajudants de direcció: Naomi Achternbusch, Leon Borchert i Paula Knüpling

Agraïments: Pau Balaguer, Vanessa Unzalu-Troya, Julià Florit, Ursula Wahl, Institut Ramon Llull i Goethe Institut

Horaris: Dissabte, a les 21.30h. Diumenge, a les 17h.

Aquest espectacle funciona pel sistema de “taquilla inversa”: l'espectador decideix el preu després de veure la funció. Reserva d'entrades:

reserves@salabeckett.cat

Una producció del P14 de la Volksbühne con Rosa-Luxemburg-Platz

Amb el suport del Goethe Institut Barcelona

Taula rodona: El teatre i la seva relació amb el públic

23/01/15

A les 11h

Al Goethe Institut de Barcelona (c/ Roger de Flor, 224)

Entrada oberta

Aquesta és una taula rodona per a gent que treballa al teatre. Per a gent que fa teatre. Per parlar sobre el futur del teatre.

Partirem del cas del grup de teatre jove de la Sala Beckett Els malnascuts, que sorgeix de la necessitat d'uns joves de la ciutat interessats en la pràctica teatral de ser acollits per un teatre de prestigi. L'estructura i funcionament d' Els malnascuts s'inspira en els del grup de teatre jove P14 de la Volksbühne de Berlín. A Alemanya, totes les grans sales de teatre tenen un grup de teatre obert, supervisat per un pedagog teatral, pel qual cada temporada passen joves que munten espectacles que s'estrenen al mateix teatre al qual pertanyen. Els joves que hi participen ocupen tots els rols de la creació teatral per acabar fent una peça pròpia.

Aquest cas vol ser el punt de partida d'un diàleg entre algunes personalitats del panorama teatral barceloní al voltant de les següents qüestions:

El concepte de l'*audience development*. És possible atraure un públic determinat a les sales obrint les portes del teatre a la ciutat?

El foment de l'educació cultural. És necessari veure teatre i parlar sobre teatre per anar al teatre. Com arribem a aquest punt?

Podem canviar els prejudicis que tenim envers el teatre jove de ser banal o poc professional? Quina dimensió política té el fet de convidar joves a fer teatre?

De quina manera el teatre contemporani ha estat influenciat per la pedagogia teatral?

A banda de creadors i productors de teatre de Barcelona, comptarem amb la presència de Vanessa Unzalu-Troya, pedagoga teatral i responsable del P14, el grup de teatre jove de la Volksbühne berlinesa. **Els Malnascuts**

Taula rodona organitzada conjuntament amb el Goethe Institut de Barcelona.

Els autors:

Marta Aguilar

La Marta Aguilar es gradua al Col·legi de Teatre de Barcelona mentre estudia educació infantil i rep classes de ball flamenc amb Ivan Góngora, entre d'altres. Continua la

formació escènica fent diferents cursos: De creació a partir de la improvisació amb Alfredo Sanzol (i aprèn observant el procés d'assaig d'*Aventura!*); amb Ivan Morales; d'interpretació amb Cristina Banegas; de tècnica Meisner, de comèdia de l'art amb Pere Ferran, i diferents cursos de dansa, cant, etc.

Treballa com actriu a l'espectacle *Sala d'espera, Futur* de Oliver Kluck. Col·labora com actriu en la pel·lícula *Arteria Invisible*, de Pere Vilà, en diferents curtmetratges (*Y otro año, perdices* i *Carnaza*)...i videoclips. Participa en diferents projectes de creació: *Femelles* amb la Georgina Espinosa, i *Nuestras Cositas* i *Piensa mal y acertarás*. on participa com a actriu i dramaturga sota la direcció d'en Rai Morte. Actualment participa com a directora i

dramaturga a la segona edició d'Els malnascuts.

Carla Torres

Actriu, autora i directora, ha rebut classes, entre d'altres, de Javier Daulte, Gabriela Izcovich, Victoria Szpunberg, Rafael Spregelburd, Carles Batlle, Xavier Albertí, Silvina Sabaté, Tomeu Vergés, Claudio Tolcachir, Glòria Balañà, Pau Miró, Jordi Galceran, Andrés Lima, Alfredo Sanzol i Roland Schimmelpfennig.

Com a actriu, ha participat en els espectacles *Saldria a pasear todas las noches*, (Sala Muntaner, 1998); *Mag Lari i Secundina*, (1998-2001); *La voz humana* (2002); *Caballito del diablo* (2003); *En conserva* (2007); *The little Jesus*, (Teatre Lliure, 2009); *Puputtytö* (Sala Beckett, 2010); *Flors* (Sala Beckett, 2010); *Gàbies* (Sala Atrium, 2012); *Títol per determinar*-Pentateatre Atòmic volum 3 (Teatre Aquitània, 2013), i *El tiempo inmóvil* (Kubic Fabric, Madrid, 2013-La seca, Barcelona, 2014.)

Com a autora, ha escrit diversos textos, entre els quals destaquen *Sota zero* (2007); *Flors* (2009,

coautora amb Alícia Gorina i Patrícia Mendoza); *Gàbies* (2009); *L'efecte perfecte* (2011); *La Memòria Felix* (2013, coautora amb Anna Llauredó), i *L... el musical* (2013, coautora amb Anna Llauredó).

Com a directora i ajudant de direcció ha treballat a *L'efecte perfecte* (Volksbühne, Berlín, 2014- Sala Beckett, 2015); *La gent molesta* de Carles Mallol (ajudant de direcció, TGB, 2014); *Sota zero* (codirecció amb Carles Mallol, Sala Atrium, 2015); *Una Paret Blau-Cel* d'Eugènia Manzanares (2015), i *Mata el teu alumne* de Carles Mallol (ajudant de direcció, Sala Flyhard, 2015.)

El 2014 funda la seva pròpia companyia de teatre, La Peleona, on fa tasques d'autoria, direcció i interpretació.

Rémi Pradère

París, França, 1988. Va començar a estudiar Medicina a París, se'n va a anar Berlín amb un Erasmus i s'hi va quedar per estudiar Literatura i Francès a la Humboldt-Universität. Actualment està fent un Màster en Literatura Europea entre la Humboldt-Universität de Berlín i la Université Paris-Sorbonne. És primer violí i segona guitarra al conjunt musical Habla de mí en presente. Ha actuat i ha fet la música en diverses obres a P14 entre 2010 i 2013. Escriu

poesia, contes i teatre. *La roulotte* és la seva primera obra que veu la llum i també la seva primera obra com a director.

Max Grosse Majench

Barcelona, 1994. Estudia Filosofia i Ciències de la Cultura a la Humboldt-Universität de Berlín. Posa la veu als conjunts musicals *Habla de mí en presente* i *Wesphere*, entre d'altres. Les nocions d'interpretació que adquireix al Planter d'Eòlia Escola Superior d'Art Dramàtic i a workshops diversos l'han dut a actuar a l'òpera *Java Suite* d'Agustí Charles (2012) i a obres de P14 (2012-2014), així com a *Staatgrab* de Friedemann

Leps (2014). També es mou en l'àmbit de la producció i ha endegat l'intercanvi entre els grups joves P14 i Els Malnascuts. *La roulotte* és la seva primera experiència com a autor, on també actua.

Els malnascuts:

Guillem Barbosa

Guillem Barbosa s'enamora del teatre als 10 anys. Cursa diversos estudis teatrals i als 18 comença la carrera d'arts dramàtiques que ofereix l'Institut del Teatre.

El 2014 treballa a la sala Muntaner amb la peça de Guillem Clua *Gust de cendra*, i també presenta *Efecte perfecte* de Carla Torres a la plataforma I+D. Actua en diverses performance als carrers de Barcelona, pròpies i ideades per d'altres.

Actualment, forma part d'un grup de bohemis anomenats *Pirolaires* i treballa de titellaire amb la Companyia de marionetes Herta Frankel.

Max Grosse Majench

És membre d'Els malnascuts i autor de *La roulotte* (*Der Wohnwagen*) on també actua. (Vegeu biografia apartat Autors d'aquest dossier).

Elena Martín

S'inicia en el món de la interpretació als catorze anys començant a formar-se a l'Escola Eòlia fins l'actualitat. Més endavant es comença a interessar per la direcció cinematogràfica i ara està acabant la carrera de Comunicació Audiovisual a la Universitat Pompeu Fabra. Durant els primers anys de carrera comença a apropar-se paral·lelament a la direcció teatral fent d'ajudant de direcció a l'espectacle *Paisaje sin casas* de Pablo Ley dirigida per Aleix Fauró (Cia. La Virgueria). Des de llavors col·labora sempre amb la companyia fent el seguiment audiovisual dels seus assajos.

El 2013, a tercer de carrera, fa un Erasmus a Berlín en Ciències del Cinema i del Teatre a la Freie Universität Berlin i allà coneix i participa del grup de teatre jove P14 de la Volksbühne de Berlín. Vuit mesos després torna a Barcelona i crea juntament amb l'Alba Saez, el Guillem Barbosa i més endavant a l'Anna Serrano el col·lectiu Els Malnascuts. El laboratori de creació jove de la Sala Beckett, imitant l'estructura del P14.

Paral·lelament ha fet d'actriu al llargmetratge *Les amigues de l'Àgata* (Guanyador del Festival Abycine 2014), s'ha iniciat en el món de la ràdio al programa *No hi som per festes* i al *Versió Estiu* de RAC 1 i ha fet de reportera/blogger al programa de TVC Blog Europa des de Berlín.

Alba Saez

Sent curiositat per la interpretació i la dansa des de ben petita. Amb cinc anys entra a la companyia amateur LaEsfinge on col·labora fins als divuit anys.

Als deu anys comença a rebre classes de dansa clàssica, consciència corporal, contemporani, mim i hip hop en especialitat old school fins als vint anys.

Va competir per primer cop en l'àmbit nacional a l'especialitat de hip hop el 2006, fins al 2012. Alhora va col·laborar com ajudant de moviment als espectacles *Vidas* i *Abstracto* a la companyia de dansa *Prohibidas*. Des del 2010 fins el 2013 ha passat per diverses escoles de teatre: Memory, Col·legi del Teatre i Institut del Teatre.

El 2014 actua a *Esquerdes* obra de la cia. *Fracàs*. amb residència a la Nau Ivanow.

Actualment és coordinadora d'ElsMalnascuts laboratori de teatre jove de la Sala Beckett.

Anna Serrano

Inicia en les arts escèniques a l'Escola Memory, cursant teatre musical durant quatre anys fins als 18 anys. Més endavant, s'interessa pel cap de la direcció i comença el Grau en Comunicació Audiovisual a la Universitat Pompeu Fabra, que està acabat actualment.

Paral·lelament, en teatre comença a dirigir muntatges com *Els Beatles contra els Rolling Stones* i *Boscós Endins*. A partir de 2011 comença a cursar diversos cursos i tallers de direcció teatral amb Pablo Ley, Carme Portacelli i Josep Galindo, entre d'altres, a l'escola Eòlia. El 2013 participa en un curs de creació teatral dirigit per Iván Morales. Participa en diversos muntatges com a actriu i s'inicia professionalment en l'ajudantia de direcció en muntatges amb Cia.La Hydra (*L'últim dia de febrer*, a la Nau Ivanow), *L'Era de les Impuxibles* amb *Amurs* (Versus Teatre), *Il signor Bruschino* (òpera. Companyia jove del Liceu), *Utopies* (Teatre Grec, Berlin i Montpel·lier) i *Viure sota vidre* (Sala Beckett).

Durant el 2014 també col·labora amb la Sala Flyhard en la producció dels espectacles, així com en la pel·lícula *eGo* produïda per la mateixa sala.

Actualment és coordinadora de Els Malnascuts.El laboratori de creació jove de la Sala Beckett, juntament amb Elena Martín, Alba Saez, Guillem Barbosa i Max Grosse.

**Sala Beckett/Obrador
Internacional de Dramatúrgia**

Alegre de Dalt 55 bis
08024 Barcelona
www.salabeckett.cat

info@salabeckett.cat
premsa@salabeckett.cat

segueix-nos també a facebook i a Twitter @salabeckett

Espai subvencionat per:

amb la col·laboració de:

